

EBA/GL/2016/07

18/01/2017

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013

1. Συμμόρφωση και υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 20.03.2017. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον δικτυακό τόπο της EAT, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2016/07». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ.12).

2. Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Αντικείμενο

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές προσδιορίζουν τις απαιτήσεις σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τον ορισμό της αθέτησης, σύμφωνα με την εντολή που ανατίθεται στην ΕΑΤ δυνάμει του άρθρου 178 παράγραφος 7 του εν λόγω κανονισμού.

Πεδίο εφαρμογής

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε σχέση με αμφότερες:
 - 1) την προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων (προσέγγιση ΠΕΔ) σύμφωνα με το τρίτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - 2) την τυποποιημένη μέθοδο για τον πιστωτικό κίνδυνο δυνάμει της παραπομπής στο άρθρο 178 η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 127 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
7. Τα ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια να χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ θα πρέπει να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προσέγγιση ΠΕΔ σε όλα τα ανοίγματα. Όταν τα εν λόγω ιδρύματα έχουν λάβει προηγούμενη έγκριση για μόνιμη χρήση της τυποποιημένης προσέγγισης σύμφωνα με το άρθρο 150 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή έγκριση για διαδοχική εφαρμογή της προσέγγισης ΠΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 148 του εν λόγω κανονισμού, μπορούν να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την τυποποιημένη προσέγγιση σε όλα τα σχετικά ανοίγματα τα οποία εμπίπτουν στη μόνιμη μερική χρήση της τυποποιημένης προσέγγισης ή περιλαμβάνονται στο σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής.

Αποδέκτες

8. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 2 σημείο i) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και στα χρηματοοικονομικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 1 του κανονισμού αριθ. 1093/2010.

Ορισμοί

9. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στην οδηγία 2013/36/ΕΕ έχουν την ίδια έννοια και στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

3. Εφαρμογή

Ημερομηνία εφαρμογής

10. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2021, επομένως τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν ενσωματώσει τις απαιτήσεις του παρόντος εγγράφου στις εσωτερικές τους διαδικασίες και στα πληροφοριακά συστήματά τους έως εκείνη την ημερομηνία, ωστόσο επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών η δυνατότητα να επισπεύσουν το χρονοδιάγραμμα της μετάβασης αυτής.

Πρώτη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών από τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση ΠΕΔ

11. Προκειμένου να εφαρμόσουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για πρώτη φορά, τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ θα πρέπει να αξιολογήσουν και να προσαρμόσουν αντίστοιχα, όπου απαιτείται, τα συστήματα διαβάθμισης που εφαρμόζουν, έτσι ώστε οι εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου να αποτυπώνουν τον νέο ορισμό της αθέτησης σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, εφαρμόζοντας τα ακόλουθα:
 - 1) όπου είναι εφικτό, προσαρμογή των ιστορικών δεδομένων με βάση τον νέο ορισμό της αθέτησης σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, και ειδικότερα με βάση τα όρια σημαντικότητας που αφορούν το ουσιώδες της καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - 2) αξιολόγηση της σημαντικότητας του αντίκτυπου του νέου ορισμού της αθέτησης σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σε όλες τις παραμέτρους κινδύνου και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και σε σύγκριση με τον προηγούμενο ορισμό, κατά περίπτωση, μετά τη διενέργεια των σχετικών προσαρμογών στα ιστορικά δεδομένα·
 - 3) προσθήκη ενός επιπλέον περιθωρίου συντηρητικότητας στα συστήματα διαβάθμισης προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι πιθανές στρεβλώσεις των εκτιμήσεων κινδύνου που οφείλονται στον ασυνεπή ορισμό της αθέτησης στα ιστορικά δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για τους σκοπούς της ανάπτυξης των υποδειγμάτων.

12. Οι μεταβολές που αναφέρονται στην παράγραφο 11, και οι οποίες εφαρμόζονται στα συστήματα διαβάθμισης λόγω της εφαρμογής του παρόντος εγγράφου, πρέπει να επαληθεύονται από τη λειτουργία εσωτερικής επικύρωσης και να ταξινομούνται σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 529/2014 της Επιτροπής και, ανάλογα με την ταξινόμηση αυτή, απαιτείται η κοινοποίησή τους ή η έγκρισή τους από τη σχετική αρμόδια αρχή.
13. Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, και τα οποία πρέπει να λάβουν την προηγούμενη άδεια των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 529/20142 της Επιτροπής προκειμένου να ενσωματώσουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έως την προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 10, θα πρέπει να συμφωνήσουν με τις οικείες αρμόδιες αρχές την τελική προθεσμία υποβολής της αίτησης για την έγκριση των μεταβολών που αφορούν τον ορισμό της αθέτησης.
14. Αφού τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση ΠΕΔ αρχίσουν τη συλλογή δεδομένων σύμφωνα με τον νέο ορισμό της αθέτησης όπως προβλέπεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, θα πρέπει, κατά τη διάρκεια της τακτικής επανεξέτασης των εκτιμήσεων κινδύνου που διενεργούν και η οποία αναφέρεται στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, να επεκτείνουν, ή όπου δικαιολογείται, να μετακινούν τη χρονική περίοδο των ιστορικών δεδομένων που χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου έτσι ώστε να συμπεριληφθούν τα νέα δεδομένα. Έως ότου συμπληρωθεί επαρκής χρονική περίοδος με ομοιογενή ορισμό της αθέτησης, τα εν λόγω ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση ΠΕΔ θα πρέπει, κατά τη διάρκεια της τακτικής επανεξέτασης των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου, να αξιολογούν την επάρκεια του επιπέδου του περιθωρίου συντηρητικότητας που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 11.

Κατάργηση

15. Οι ενότητες 3.3.2.1 και 3.4.4 των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕΑΤΕ σχετικά με την εφαρμογή, την επικύρωση και την αξιολόγηση της εξελιγμένης προσέγγισης μέτρησης και της προσέγγισης εσωτερικής διαβάθμισης (GL10) που δημοσιεύθηκαν στις 4 Απριλίου 2006 καταργούνται από την 1η Ιανουαρίου 2021.

² ΕΕ L 148 της 20.5.2014, σ. 36.

4. Το κριτήριο της καθυστέρησης στον προσδιορισμό της αθέτησης

Μέτρηση των ημερών καθυστέρησης

16. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 178 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν οποιοδήποτε ποσό κεφαλαίου, τόκων ή προμηθειών δεν εξοφλείται κατά την ημερομηνία που καθίσταται ληξιπρόθεσμο, τα ιδρύματα θα πρέπει να το αναγνωρίζουν ως καθυστερημένη πιστωτική υποχρέωση. Όταν υπάρχουν τροποποιήσεις στο πρόγραμμα των πιστωτικών υποχρεώσεων, όπως αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι πολιτικές του ιδρύματος θα πρέπει να αποσαφηνίζουν ότι η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να βασίζεται στο τροποποιημένο πρόγραμμα πληρωμών.
17. Όταν η πιστωτική συμφωνία επιτρέπει ρητά στον οφειλέτη να μεταβάλλει το πρόγραμμα, να αναστέλλει ή να αναδιατάσσει τις πληρωμές υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις και ο οφειλέτης ενεργεί στο πλαίσιο των δικαιωμάτων που του χορηγεί η σύμβαση, οι δόσεις που τροποποιήθηκαν, ανεστάλησαν ή αναδιατάχθηκαν δεν θα πρέπει να θεωρούνται καθυστερημένες, αλλά η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να βασίζεται στο νέο πρόγραμμα μόλις αυτό προσδιοριστεί. Ωστόσο, εάν ο οφειλέτης μεταβάλει το πρόγραμμα, αναστέλλει ή αναδιατάζει τις πληρωμές, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύσουν τα αίτια αυτής της μεταβολής και να αξιολογήσουν τις ενδεχόμενες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και την ενότητα 5 του παρόντος εγγράφου.
18. Όταν η αποπληρωμή της υποχρέωσης αναστέλλεται εξαιτίας κάποιου νόμου ο οποίος επιτρέπει αυτή την ευχέρεια ή εξαιτίας άλλων νομικών περιορισμών, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει επίσης να αναστέλλεται για την ίδια περίοδο. Ωστόσο, σε τέτοιες περιπτώσεις, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν, όπου είναι εφικτό, τα αίτια για την άσκηση της ευχέρειας της αναστολής και θα πρέπει να αξιολογούν τις ενδεχόμενες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και την ενότητα 5 του παρόντος εγγράφου.
19. Όταν η αποπληρωμή της υποχρέωσης αποτελεί αντικείμενο διαφοράς μεταξύ του οφειλέτη και του ιδρύματος, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης μπορεί να ανασταλεί έως την επίλυση της διαφοράς, εφόσον πληρούται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - 1) η διαφορά μεταξύ του οφειλέτη και του ιδρύματος σχετικά με την ύπαρξη ή το ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης έχει παραπεμφθεί σε δικαστήριο ή σε άλλη επίσημη διαδικασία που διεξάγεται από εξειδικευμένο εξωτερικό φορέα και θα καταλήξει σε

δεσμευτική απόφαση σύμφωνα με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο της οικείας δικαιοδοσίας·

- 2) στην ειδική περίπτωση της χρηματοδοτικής μίσθωσης, έχει υποβληθεί επίσημη καταγγελία κατά του ιδρύματος σχετικά με το αντικείμενο της σύμβασης και ο ανεξάρτητος εσωτερικός έλεγχος, η λειτουργία εσωτερικής επικύρωσης ή άλλη παρόμοια μονάδα ανεξάρτητου ελέγχου έχει επιβεβαιώσει το βάσιμο της καταγγελίας.
20. Όταν υπάρχει αλλαγή του οφειλέτη λόγω κάποιου γεγονότος όπως η συγχώνευση ή η εξαγορά του οφειλέτη ή οποιαδήποτε άλλη παρόμοια συναλλαγή, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να αρχίζει από τη στιγμή που το διαφορετικό πρόσωπο ή οντότητα αποκτά την υποχρέωση αποπληρωμής της υποχρέωσης. Αντιθέτως, σε περίπτωση μεταβολής της επωνυμίας του οφειλέτη, δεν επηρεάζεται η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης.
21. Ο υπολογισμός του αθροίσματος όλων των καθυστερημένων ποσών που συνδέονται με οποιαδήποτε πιστωτική υποχρέωση του οφειλέτη προς το ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του, τον οποίο πρέπει να πραγματοποιούν τα ιδρύματα για τους σκοπούς της σύγκρισης με το όριο σημαντικότητας που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να διενεργείται με τέτοια συχνότητα ώστε να καθίσταται δυνατός ο έγκαιρος προσδιορισμός της αθέτησης. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις ημέρες καθυστέρησης και την αθέτηση είναι επικαιροποιημένες οποτεδήποτε χρησιμοποιούνται για τη λήψη αποφάσεων, την εσωτερική διαχείριση κινδύνου, την εσωτερική ή εξωτερική υποβολή αναφορών και τις διαδικασίες υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Όταν τα ιδρύματα υπολογίζουν τις ημέρες καθυστέρησης με συχνότητα μικρότερη της καθημερινής, θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ημερομηνία αθέτησης προσδιορίζεται ως η ημερομηνία κατά την οποία πράγματι εκπληρώθηκε το κριτήριο της καθυστέρησης.
22. Η ταξινόμηση του οφειλέτη σε καθεστώς αθέτησης δεν θα πρέπει να υπόκειται σε πρόσθετη κρίση εμπειρογνομόνων· άπαξ και ο οφειλέτης πληροί το κριτήριο της καθυστέρησης, θεωρείται ότι έχει επέλθει αθέτηση σε όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη, εκτός εάν πληρούται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- 1) τα ανοίγματα είναι αποδεκτά ως ανοίγματα λιανικής τραπεζικής και το ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης·
 - 2) θεωρείται ότι έχει επέλθει η επονομαζόμενη «κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης», σύμφωνα με την παράγραφο 23.

Κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης

23. Η κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει επέλθει μόνο σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- 1) όταν το ίδρυμα εντοπίζει ότι το καθεστώς αθέτησης οφείλεται σε σφάλμα δεδομένων ή συστήματος του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων ανθρώπινων σφαλμάτων κατά τις τυποποιημένες διαδικασίες, αλλά όχι σε λανθασμένες πιστωτικές αποφάσεις·
- 2) όταν το ίδρυμα εντοπίζει ότι το καθεστώς αθέτησης οφείλεται στη μη εκτέλεση, στην ελλιπή ή καθυστερημένη εκτέλεση της συναλλαγής πληρωμής που είχε ζητήσει ο οφειλέτης ή όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή κατέστη ανεπιτυχής λόγω δυσλειτουργίας του συστήματος πληρωμής·
- 3) όταν λόγω της φύσης της συναλλαγής υπάρχει χρονική υστέρηση μεταξύ της παραλαβής της πληρωμής από το ίδρυμα και της απόδοσης της πληρωμής στον σχετικό λογαριασμό, με αποτέλεσμα η πληρωμή να εκτελέστηκε πριν από την παρέλευση των 90 ημερών, αλλά η πίστωση στον λογαριασμό του πελάτη να πραγματοποιήθηκε μετά την παρέλευση των 90 ημερών·
- 4) στην ειδική περίπτωση των ρυθμίσεων πρακτόρευσης, όταν οι αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις εγγράφονται στον ισολογισμό του ιδρύματος και παραβιάζεται το όριο σημαντικότητας που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, αλλά καμία εισπρακτέα απαίτηση έναντι του οφειλέτη δεν εμφανίζει καθυστέρηση μεγαλύτερη των 30 ημερών.

24. Οι καταστάσεις τεχνικής καθυστέρησης δεν θα πρέπει να θεωρούνται αθετήσεις σύμφωνα με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διορθώνουν όλα τα εντοπισθέντα σφάλματα που οδήγησαν σε κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης εντός του συντομότερου δυνατού χρονικού πλαισίου.

Στην περίπτωση των ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, οι καταστάσεις τεχνικής καθυστέρησης θα πρέπει, για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου, να αφαιρούνται από τα δεδομένα αναφοράς των ανοιγμάτων σε αθέτηση.

Ανοίγματα έναντι κεντρικών κυβερνήσεων, τοπικών αρχών και οντοτήτων του δημόσιου τομέα

25. Τα ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν ειδική μεταχείριση για τα ανοίγματα έναντι κεντρικών κυβερνήσεων, τοπικών αρχών και οντοτήτων του δημόσιου τομέα όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- 1) η σύμβαση σχετίζεται με την προμήθεια αγαθών ή υπηρεσιών και οι διοικητικές διαδικασίες απαιτούν την ολοκλήρωση συγκεκριμένων ελέγχων που σχετίζονται με την εκτέλεση της σύμβασης πριν από την πραγματοποίηση της πληρωμής· αυτό ισχύει ειδικότερα για ανοίγματα πρακτόρευσης ή παρόμοιας μορφής ρυθμίσεις, αλλά δεν ισχύει για μέσα όπως τα ομόλογα·
- 2) πέραν της καθυστέρησης στην πληρωμή, δεν συντρέχουν άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 178 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ο οφειλέτης έχει εύρωστη χρηματοοικονομική κατάσταση και δεν υπάρχουν εύλογες ανησυχίες σχετικά με την ολοσχερή αποπληρωμή της υποχρέωσης, περιλαμβανομένων τυχόν τόκων υπερημερίας, κατά περίπτωση·
- 3) η υποχρέωση δεν εμφανίζει καθυστέρηση μεγαλύτερη από 180 ημέρες.

26. Τα ιδρύματα που αποφασίζουν να εφαρμόσουν την ειδική μεταχείριση που αναφέρεται στην παράγραφο 25 θα πρέπει να εφαρμόζουν όλα τα ακόλουθα:

- 1) αυτά τα ανοίγματα δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του ορίου σημαντικότητας για άλλα ανοίγματα έναντι του εν λόγω οφειλέτη·
- 2) δεν θα πρέπει να θεωρούνται αθετήσεις κατά την έννοια του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 57/2013·
- 3) θα πρέπει να τεκμηριώνονται σαφώς ως ανοίγματα που υπόκεινται στην ειδική μεταχείριση.

Ειδικές διατάξεις που ισχύουν για την πρακτόρευση και τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις

27. Όταν στις συμφωνίες πρακτόρευσης ο πράκτορας δεν αναγνωρίζει τις εκχωρημένες εισπρακτέες απαιτήσεις στον ισολογισμό του και ευθύνεται απευθείας έναντι του πελάτη έως ένα συγκεκριμένο συμφωνημένο ποσοστό, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να ξεκινά από την ημερομηνία κατά την οποία ο λογαριασμός της πρακτόρευσης γίνεται χρεωστικός, δηλαδή από την ημερομηνία κατά την οποία οι καταβληθείσες προκαταβολές έναντι των εισπρακτέων απαιτήσεων υπερβαίνουν το ποσοστό που έχει

συμφωνήσει ο πράκτορας με τον πελάτη. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των καθυστερημένων στοιχείων του πελάτη ενός πράκτορα, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν αμφότερες τις ακόλουθες ενέργειες:

- 1) να συγκρίνουν το άθροισμα του ποσού του λογαριασμού πρακτόρευσης που είναι σε χρέωση πλέον όλων των λοιπών καθυστερημένων υποχρεώσεων του πελάτη που έχουν εγγραφεί στον ισολογισμό του πράκτορα με την απόλυτη συνιστώσα του ορίου σημαντικότητας που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
 - 2) να συγκρίνουν τη σχέση μεταξύ του αθροίσματος που περιγράφεται στο στοιχείο α) και του συνολικού ποσού της τρέχουσας αξίας του λογαριασμού πρακτόρευσης, δηλαδή της αξίας των προκαταβολών που έχουν καταβληθεί για τις εισπρακτέες απαιτήσεις και όλων των άλλων ανοιγμάτων εντός ισολογισμού τα οποία συνδέονται με τις πιστωτικές υποχρεώσεις του πελάτη, με τη σχετική συνιστώσα του ορίου σημαντικότητας που έχει ορίσει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
28. Όταν στις συμφωνίες πρακτόρευσης ο πράκτορας αναγνωρίζει τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις στον ισολογισμό του και έχει ανοίγματα έναντι των χρεωστών του πελάτη, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να ξεκινά όταν καθίσταται ληξιπρόθεσμη η πληρωμή μίας επιμέρους εισπρακτέας απαίτησης. Σε αυτή την περίπτωση, όσον αφορά τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, δυνάμει του γεγονότος ότι οι εκχωρημένες εισπρακτέες απαιτήσεις αποτελούν αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 154 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή, στην περίπτωση των αποκτηθεισών εισπρακτέων απαιτήσεων έναντι επιχειρήσεων, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 153 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο ορισμός της αθέτησης μπορεί να εφαρμοστεί όπως στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής σύμφωνα με την ενότητα 9 του παρόντος εγγράφου.
29. Όταν το ίδρυμα αναγνωρίζει γεγονότα τα οποία συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας των αποκτηθεισών εισπρακτέων απαιτήσεων όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, αυτά τα γεγονότα δεν θα πρέπει να θεωρούνται ότι οδηγούν σε αθέτηση του οφειλέτη. Όταν το ποσό της εισπρακτέας απαίτησης έχει μειωθεί ως συνέπεια γεγονότων που συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων, όπως εκπτώσεις, μειώσεις, συμψηφισμοί ή έκδοση πιστωτικών σημειωμάτων από τον πωλητή, στη μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να περιλαμβάνεται το μειωμένο ποσό της εισπρακτέας απαίτησης. Εάν υπάρχει διαφορά μεταξύ του οφειλέτη και του πωλητή και αναγνωριστεί ότι αυτό το γεγονός συνδέεται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να αναστέλλεται έως την επίλυση της διαφοράς.

30. Τα γεγονότα για τα οποία αναγνωρίζεται ότι συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων και ως εκ τούτου εξαιρούνται από τον προσδιορισμό της αθέτησης θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ή του εσωτερικού κεφαλαίου για κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων. Όταν τα ιδρύματα αναγνωρίζουν σημαντικό αριθμό γεγονότων που συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων, θα πρέπει να αναλύουν και να τεκμηριώνουν τα αίτια αυτών των γεγονότων και να αξιολογούν τις ενδεχόμενες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και την ενότητα 5 του παρόντος εγγράφου.
31. Όταν ο οφειλέτης δεν έχει ενημερωθεί επαρκώς σχετικά με την εκχώρηση της εισπρακτέας απαίτησης από τον πελάτη του πράκτορα και το ίδρυμα έχει αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή για την εισπρακτέα απαίτηση έχει πραγματοποιηθεί προς τον πελάτη, το ίδρυμα δεν θα πρέπει να θεωρεί καθυστερημένη την εισπρακτέα απαίτηση. Όταν ο οφειλέτης έχει ενημερωθεί επαρκώς σχετικά με την εκχώρηση της εισπρακτέας απαίτησης, αλλά προχώρησε ωστόσο στην πληρωμή προς τον πελάτη, το ίδρυμα θα πρέπει να συνεχίσει να μετρά τις ημέρες καθυστέρησης σύμφωνα με τους όρους της εισπρακτέας απαίτησης.
32. Στην ειδική περίπτωση των συμφωνιών εμπιστευτικής πρακτόρευσης, στην οποία οι οφειλέτες δεν ενημερώνονται σχετικά με την εκχώρηση των εισπρακτέων απαιτήσεων αλλά οι αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις αναγνωρίζονται στον ισολογισμό του πράκτορα, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης θα πρέπει να ξεκινά από τη χρονική στιγμή που έχει συμφωνηθεί με τον πελάτη ότι οι πληρωμές του οφειλέτη θα πρέπει να μεταφερθούν από τον πελάτη στον πράκτορα.

Καθορισμός του ορίου σημαντικότητας

33. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν στην ΕΑΤ τα επίπεδα των ορίων σημαντικότητας που έχουν ορίσει για τις αντίστοιχες δικαιοδοσίες τους σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Μετά την έναρξη ισχύος των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τη σχετική συνιστώσα του ορίου σημαντικότητας σε επίπεδο διάφορο του 1% που αναφέρεται στα εν λόγω ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα, θα πρέπει να υποβάλλουν στην ΕΑΤ αιτιολόγηση για το διαφορετικό αυτό επίπεδο του ορίου.
34. Τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν το όριο σημαντικότητας της καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης που έχουν ορίσει οι αρμόδιες αρχές όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τα ιδρύματα μπορούν να προσδιορίζουν την αθέτηση με βάση χαμηλότερο όριο, εφόσον μπορούν να αποδείξουν ότι το χαμηλότερο αυτό όριο αποτελεί σχετική ένδειξη της πιθανής αδυναμίας πληρωμής και δεν οδηγεί ούτε σε υπερβολικό αριθμό αθετήσεων που επιστρέφουν σε καθεστώς μη αθέτησης σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την αναγνώρισή τους ως αθετήσεων ούτε σε μείωση των κεφαλαιακών απαιτήσεων. Σε αυτή την περίπτωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να

καταχωρίζουν στις βάσεις δεδομένων τους τις πληροφορίες σχετικά με τη ρήτρα ενεργοποίησης της αθέτησης ως πρόσθετη καθορισμένη ένδειξη της πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

5. Ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής

Χαρακτηρισμός της υποχρέωσης ως μη εκτοκίζομενης

35. Για τους σκοπούς της πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν ότι ο οφειλέτης βρίσκεται σε πιθανή αδυναμία πληρωμής όταν οι τόκοι που συνδέονται με τις πιστωτικές υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται πλέον στον λογαριασμό αποτελεσμάτων του ιδρύματος λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας της υποχρέωσης.

Ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου

36. Για τους σκοπούς της πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όλες οι ακόλουθες ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου θα πρέπει να θεωρούνται αποτέλεσμα της διαπίστωσης σημαντικής επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας της πιστωτικής υποχρέωσης και ως εκ τούτου θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής:

- 1) οι ζημίες που αναγνωρίζονται στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως για μέσα που αποτιμώνται στην εύλογη αξία και οι οποίες αντιπροσωπεύουν απομείωση λόγω πιστωτικού κινδύνου βάσει του εφαρμοστέου λογιστικού πλαισίου·
- 2) οι ζημίες που προκαλούνται από τρέχοντα ή παρελθόντα γεγονότα που επηρεάζουν σημαντικό μεμονωμένο άνοιγμα ή ανοίγματα που δεν είναι σημαντικά σε ατομική βάση, αξιολογούμενα ατομικά ή συλλογικά.

37. Οι ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου που καλύπτουν ζημίες για τις οποίες η ιστορική εμπειρία, προσαρμοσμένη στη βάση των τρεχόντων παρατηρήσιμων δεδομένων, υποδεικνύει ότι η ζημία πραγματοποιήθηκε αλλά το ίδρυμα δεν γνωρίζει ακόμη ποιο επιμέρους άνοιγμα έχει υποστεί αυτές τις ζημίες («ζημίες που επήλθαν αλλά δεν δηλώθηκαν») δεν θα πρέπει να θεωρούνται ένδειξη για πιθανή αδυναμία πληρωμής συγκεκριμένου οφειλέτη.

38. Όταν το ίδρυμα αντιμετωπίζει ένα άνοιγμα ως απομειωμένο το γεγονός αυτό θα πρέπει να θεωρείται πρόσθετη ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής και, επομένως, ο οφειλέτης θα

πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε αθέτηση ανεξαρτήτως εάν το άνοιγμα υπάγεται σε τυχόν ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου. Όταν σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο στην περίπτωση των ζημιών που επήλθαν αλλά δεν δηλώθηκαν τα ανοίγματα αναγνωρίζονται ως απομειωμένα, οι περιπτώσεις αυτές δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

39. Όταν το ίδρυμα αντιμετωπίζει ένα άνοιγμα ως άνοιγμα απομειωμένης πιστωτικής αξίας σύμφωνα με το ΔΠΧΑ 9, δηλαδή εάν το άνοιγμα υπάγεται στο Στάδιο 3 όπως ορίζεται στο ΔΠΧΑ 9 Χρηματοοικονομικά μέσα, το οποίο δημοσιεύτηκε από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων τον Ιούλιο του 2014, θα πρέπει να θεωρείται ότι το εν λόγω άνοιγμα βρίσκεται σε αθέτηση, εκτός εάν το άνοιγμα θεωρήθηκε απομειωμένης πιστωτικής αξίας λόγω της καθυστέρησης στην πληρωμή, και πληρούται οποιαδήποτε ή αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- 1) οι αρμόδιες αρχές έχουν αντικαταστήσει τις 90 ημέρες καθυστέρησης με τις 180 ημέρες καθυστέρησης σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και η μεγαλύτερη αυτή χρονική περίοδος δεν χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της αναγνώρισης της απομείωσης της πιστωτικής αξίας·
- 2) δεν έχει παραβιαστεί το όριο σημαντικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- 3) το άνοιγμα έχει αναγνωριστεί ως κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης σύμφωνα με την παράγραφο 23·
- 4) το άνοιγμα πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 25.

40. Σε περίπτωση που το ίδρυμα εφαρμόζει και το ΔΠΧΑ 9 και κάποιο άλλο λογιστικό πλαίσιο, θα πρέπει να επιλέξει αν θα ταξινομεί τα ανοίγματα ως ανοίγματα σε αθέτηση σύμφωνα με τις παραγράφους 36 έως 38 ή σύμφωνα με την παράγραφο 39. Άπαξ και επιλεγεί μια πρακτική, θα πρέπει να εφαρμόζεται με συνέπεια διαχρονικά.

Πώληση της πιστωτικής υποχρέωσης

41. Για τους σκοπούς της πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τόσο τον χαρακτήρα όσο και τη σημαντικότητα της ζημίας που σχετίζεται με την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων, σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους. Οι πράξεις παραδοσιακής τιτλοποίησης με σημαντική μεταφορά κινδύνου και οποιεσδήποτε ενδοομιλικές πωλήσεις πιστωτικών υποχρεώσεων θα πρέπει να θεωρούνται πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων.

42. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αναλύουν τους λόγους για την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων και τους λόγους για τυχόν αναγνώριση ζημίας από την πώληση αυτή. Όταν οι

λόγοι για την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων δεν συνδέονται με τον πιστωτικό κίνδυνο, όπως σε περίπτωση που υπάρχει ανάγκη για αύξηση της ρευστότητας του ιδρύματος ή έχει μεταβληθεί η επιχειρηματική στρατηγική, και το ίδρυμα δεν θεωρεί ότι έχει επιδεινωθεί η πιστωτική ποιότητα των εν λόγω υποχρεώσεων, η οικονομική ζημία που συνδέεται με την πώληση αυτών των υποχρεώσεων δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι συνδέεται με την πιστωτική ποιότητά τους. Σε αυτή την περίπτωση, η πώληση δεν θα πρέπει να θεωρείται ένδειξη αθέτησης ακόμη και όταν η ζημία είναι σημαντική, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει κατάλληλη και τεκμηριωμένη αιτιολόγηση για την αντιμετώπιση της ζημίας από την πώληση ως ζημίας που δεν συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα. Τα ιδρύματα μπορούν, ειδικότερα, να θεωρούν ότι η ζημία από την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων δεν συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα όταν τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν αντικείμενο της πώλησης είναι εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη δημόσια αγορά και αποτιμώνται στην εύλογη αξία.

43. Ωστόσο, όταν η ζημία από την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα των υποχρεώσεων αυτών, ειδικότερα όταν το ίδρυμα πωλεί τις πιστωτικές υποχρεώσεις εξαιτίας της επιδείνωσης της ποιότητάς τους, το ίδρυμα θα πρέπει να αναλύει τη σημαντικότητα της οικονομικής ζημίας και, εάν η οικονομική ζημία είναι σημαντική, θα πρέπει να θεωρείται ένδειξη αθέτησης.
44. Τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν ένα όριο πάνω από το οποίο η οικονομική ζημία λόγω επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας που συνδέεται με την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων θα πρέπει να θεωρείται σημαντική· το όριο αυτό θα πρέπει να υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο και δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 5%:

$$L = \frac{E - P}{E}$$

όπου:

L είναι η οικονομική ζημία που συνδέεται με την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων·

E είναι το συνολικό ανεξόφλητο υπόλοιπο των υποχρεώσεων που αποτελούν αντικείμενο της πώλησης, περιλαμβανομένων τόκων και προμηθειών·

P είναι η τιμή που έχει συμφωνηθεί για την πώληση των υποχρεώσεων.

45. Για την αξιολόγηση της σημαντικότητας της συνολικής οικονομικής ζημίας που συνδέεται με την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την οικονομική ζημία και να τη συγκρίνουν με το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 44. Όταν η οικονομική ζημία είναι μεγαλύτερη από το εν λόγω όριο, θα πρέπει να θεωρούν ότι πρόκειται για πιστωτικές υποχρεώσεις σε αθέτηση.
46. Η πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε πριν είτε μετά την αθέτηση. Στην περίπτωση των ιδρυμάτων που εφαρμόζουν την προσέγγιση ΠΕΔ, ανεξαρτήτως του χρόνου της πώλησης, εάν η πώληση συνδέεται με σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας, οι πληροφορίες σχετικά με τη ζημία

θα πρέπει να καταγράφονται επαρκώς και να αποθηκεύονται για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου.

47. Εάν η πώληση μιας πιστωτικής υποχρέωσης με σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας πραγματοποιήθηκε πριν από τον προσδιορισμό της αθέτησης ως προς το συγκεκριμένο άνοιγμα, ο χρόνος της πώλησης θα πρέπει να θεωρείται και χρόνος της αθέτησης. Στην περίπτωση πώλησης μέρους των συνολικών υποχρεώσεων ενός οφειλέτη που η πώληση συνδέεται με σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας, όλα τα εναπομείναντα ανοίγματα έναντι του συγκεκριμένου οφειλέτη θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ανοίγματα σε αθέτηση, εκτός εάν τα ανοίγματα είναι αποδεκτά ως ανοίγματα λιανικής τραπεζικής και το ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο διευκόλυνσης.
48. Στην περίπτωση πώλησης ενός χαρτοφυλακίου ανοιγμάτων, η αντιμετώπιση των επιμέρους πιστωτικών υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στο εν λόγω χαρτοφυλάκιο θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τον τρόπο με τον οποίο ορίστηκε η τιμή του χαρτοφυλακίου. Εάν η τιμή για το συνολικό χαρτοφυλάκιο καθορίστηκε με προσδιορισμό έκπτωσης επί συγκεκριμένων πιστωτικών υποχρεώσεων, η σημαντικότητα της οικονομικής ζημίας λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας θα πρέπει να αξιολογείται χωριστά για κάθε άνοιγμα που περιλαμβάνεται στο χαρτοφυλάκιο. Ωστόσο, εάν η τιμή ορίστηκε μόνο σε επίπεδο χαρτοφυλακίου, η σημαντικότητα της οικονομικής ζημίας που οφείλεται στην πιστωτική ποιότητα μπορεί να αξιολογηθεί σε επίπεδο χαρτοφυλακίου και σε αυτή την περίπτωση, εάν παραβιάζεται το όριο που προσδιορίζεται στην παράγραφο 44, όλες οι πιστωτικές υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ως υποχρεώσεις σε αθέτηση κατά τον χρόνο της πώλησης.

Επείγουσα αναδιάρθρωση

49. Για τους σκοπούς της πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί επείγουσα αναδιάρθρωση όταν έχουν γίνει παραχωρήσεις προς έναν οφειλέτη που αντιμετωπίζει ή πρόκειται να αντιμετωπίσει δυσχέρειες όσον αφορά την εκπλήρωση των οικονομικών του υποχρεώσεων όπως προσδιορίζεται στο παράρτημα V παράγραφοι 163-167 και 172-174 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 680/2014 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2014³, όπως τροποποιήθηκε από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/227⁴ της Επιτροπής.
50. Δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο οφειλέτης θα πρέπει να θεωρείται σε αθέτηση όταν η επείγουσα αναδιάρθρωση είναι πιθανό ότι θα οδηγήσει στη μείωση της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης, κατά την εξέταση των ανοιγμάτων υπό καθεστώς ανοχής, ο οφειλέτης θα

³ ΕΕ L 191 της 28.6.2014, σ. 1.

⁴ ΕΕ L 48 της 20.2.2015, σ. 1.

πρέπει να ταξινομείται σε καθεστώς αθέτησης μόνο όταν τα σχετικά μέτρα ανοχής είναι πιθανό ότι θα οδηγήσουν στη μείωση της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης.

51. Τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν ένα όριο για τη μείωση της χρηματοοικονομικής υποχρέωσης που θεωρείται ότι προκλήθηκε από διαγραφή ή αναδιάταξη σημαντικού τμήματος του κεφαλαίου, των τόκων ή των προμηθειών· το όριο αυτό θα πρέπει να υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο και δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 1%:

$$DO = \frac{NPV_0 - NPV_1}{NPV_0}$$

όπου:

DO είναι η μειωμένη χρηματοοικονομική υποχρέωση·

NPV_0 είναι η καθαρή παρούσα αξία των ταμειακών ροών (περιλαμβανομένων οφειλόμενων τόκων και προμηθειών) που αναμένονταν με βάση τις συμβατικές υποχρεώσεις πριν από τις μεταβολές στους όρους και στις προϋποθέσεις της σύμβασης, προεξοφλημένων με το αρχικό πραγματικό επιτόκιο του πελάτη·

NPV_1 είναι η καθαρή παρούσα αξία των ταμειακών ροών που αναμένονται βάσει της νέας ρύθμισης, προεξοφλημένων με το αρχικό πραγματικό επιτόκιο του πελάτη.

52. Για τους σκοπούς της πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, για κάθε επείγουσα αναδιάρθρωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν τη μειωμένη χρηματοοικονομική υποχρέωση και να τη συγκρίνουν με το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 51. Όταν η μειωμένη χρηματοοικονομική υποχρέωση υπερβαίνει αυτό το όριο, τα ανοίγματα θα πρέπει να θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση.

53. Ωστόσο, εάν η μειωμένη χρηματοοικονομική υποχρέωση υπολείπεται του καθορισμένου ορίου, και ειδικότερα εάν η καθαρή παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών βάσει της συμφωνίας επείγουσας αναδιάρθρωσης είναι μεγαλύτερη από την καθαρή παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών πριν από τις μεταβολές στους όρους και στις προϋποθέσεις, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν αυτά τα ανοίγματα σε σχέση με άλλες ενδεχόμενες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής. Όταν το ίδρυμα έχει εύλογες αμφιβολίες σχετικά με την πιθανότητα έγκαιρης ολοσχερούς αποπληρωμής της υποχρέωσης σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, ο οφειλέτης θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε αθέτηση. Μεταξύ των δεικτών που ενδέχεται να υποδεικνύουν πιθανή αδυναμία πληρωμής συγκαταλέγονται οι εξής:

- 1) προβλέπεται μια μεγάλη εφάπαξ πληρωμή στη λήξη του προγράμματος αποπληρωμής·
- 2) ακανόνιστο πρόγραμμα αποπληρωμής το οποίο προβλέπει σημαντικά χαμηλότερες πληρωμές στην αρχή του προγράμματος αποπληρωμής·

- 3) σημαντική περίοδος χάριτος στην αρχή του προγράμματος αποπληρωμής·
 - 4) τα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη έχουν υπαχθεί σε επείγουσα αναδιάρθρωση περισσότερες από μία φορές.
54. Οποιαδήποτε παραχώρηση που χορηγείται σε οφειλέτη ο οποίος βρίσκεται ήδη σε αθέτηση, θα πρέπει να οδηγεί σε ταξινόμηση του οφειλέτη στις επείγουσες αναδιρθρώσεις. Όλα τα ανοίγματα που έχουν ταξινομηθεί ως μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα με ανοχή σύμφωνα με το παράρτημα V του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 680/2014 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2014, όπως τροποποιήθηκε από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/227 της Επιτροπής θα πρέπει να ταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση και να υπόκεινται σε επείγουσα αναδιάρθρωση.
55. Όταν οποιαδήποτε από τις τροποποιήσεις του προγράμματος των πιστωτικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 οφείλεται σε οικονομικές δυσχέρειες του οφειλέτη, τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να αξιολογούν αν έχει πραγματοποιηθεί επείγουσα αναδιάρθρωση και αν έχει επέλθει ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

Πτώχευση

56. Για τους σκοπούς της πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχεία ε) και στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν με σαφήνεια στις εσωτερικές πολιτικές τους ποιες μορφές ρύθμισης αντιμετωπίζονται ως μέτρα ή ως καθεστώτα προστασίας παρόμοια με την πτώχευση, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα συναφή νομικά πλαίσια, καθώς και τα ακόλουθα τυπικά χαρακτηριστικά των εν λόγω καθεστώτων προστασίας:
- 1) το σύστημα προστασίας περιλαμβάνει όλους τους πιστωτές ή όλους τους πιστωτές με μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις·
 - 2) οι όροι και οι προϋποθέσεις του συστήματος προστασίας έχουν εγκριθεί από το δικαστήριο ή από άλλη σχετική δημόσια αρχή·
 - 3) οι όροι και οι προϋποθέσεις του συστήματος προστασίας περιλαμβάνουν προσωρινή αναστολή πληρωμών ή μερική εξόφληση του χρέους·
 - 4) τα μέτρα ενέχουν κάποιας μορφής έλεγχο επί της διοίκησης της εταιρείας και των περιουσιακών στοιχείων της·
 - 5) εάν το σύστημα προστασίας αποτύχει, είναι πιθανό η εταιρεία να τεθεί σε εκκαθάριση.

57. Τα ιδρύματα θα πρέπει να αντιμετωπίζουν όλες τις ρυθμίσεις που παρατίθενται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848⁵ ως μέτρα ή ως καθεστώτα προστασίας παρόμοια με την πτώχευση.

Άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής

58. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν και άλλες πρόσθετες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής του οφειλέτη στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες, πέραν εκείνων που προσδιορίζονται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι εν λόγω πρόσθετες ενδείξεις θα πρέπει να προσδιορίζονται ανά είδος ανοίγματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 142 παράγραφος 1 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, έτσι ώστε να αποτυπώνονται οι ιδιαιτερότητές τους, και θα πρέπει να προσδιορίζονται για όλους τους επιχειρηματικούς τομείς, τις νομικές οντότητες ή τις γεωγραφικές περιοχές. Η επέλευση μιας πρόσθετης ένδειξης πιθανής αδυναμίας πληρωμής θα πρέπει είτε να οδηγεί σε αυτόματη επαναταξινόμηση στα ανοίγματα σε αθέτηση είτε να ενεργοποιεί μια κατά περίπτωση αξιολόγηση και μπορεί να περιλαμβάνει ενδείξεις που βασίζονται σε εσωτερική ή εξωτερική πληροφόρηση.

59. Μεταξύ των ενδεχόμενων ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής τις οποίες θα μπορούσαν να εξετάσουν τα ιδρύματα στη βάση της εσωτερικής πληροφόρησης συγκαταλέγονται οι εξής:

- 1) οι πηγές επαναλαμβανόμενου εισοδήματος του δανειολήπτη δεν είναι πλέον διαθέσιμες για την κάλυψη των πληρωμών των δόσεων·
- 2) υπάρχουν δικαιολογημένες ανησυχίες σχετικά με τη μελλοντική ικανότητα του δανειολήπτη να παράγει σταθερές και επαρκείς ταμειακές ροές·
- 3) το συνολικό επίπεδο μόχλευσης του δανειολήπτη έχει αυξηθεί σημαντικά ή υπάρχουν εύλογες προσδοκίες για τέτοιου είδους μεταβολές στη μόχλευση·
- 4) ο δανειολήπτης έχει παραβιάσει τις ρήτρες μιας σύμβασης παροχής πίστωσης·
- 5) το ίδρυμα έχει καταστήσει απαιτητή οποιαδήποτε εξασφάλιση περιλαμβανομένων των εγγυήσεων·
- 6) για τα ανοίγματα έναντι φυσικού προσώπου: η αθέτηση εκ μέρους μιας εταιρείας που ανήκει κατά 100% σε ένα φυσικό πρόσωπο όταν το εν λόγω φυσικό πρόσωπο έχει παράσχει στο ίδρυμα προσωπική εγγύηση για όλες τις υποχρεώσεις της εταιρείας·

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19).

- 7) για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής όταν το ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης, το γεγονός ότι σημαντικό μέρος της συνολικής υποχρέωσης του οφειλέτη βρίσκεται σε αθέτηση·
- 8) η αναφορά ενός ανοίγματος ως μη εξυπηρετούμενου σύμφωνα με το παράρτημα V του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 680/2014 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2014, όπως τροποποιήθηκε από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/227 της Επιτροπής, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές έχουν αντικαταστήσει τις 90 ημέρες καθυστέρησης με τις 180 ημέρες καθυστέρησης σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

60. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες σε εξωτερικές βάσεις δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των μητρώων πιστώσεων, τους μακροοικονομικούς δείκτες και τις δημόσιες πηγές πληροφόρησης, μεταξύ άλλων δημοσιεύματα στον Τύπο και εκθέσεις χρηματοοικονομικών αναλυτών. Μεταξύ των ενδεχόμενων ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής τις οποίες θα μπορούσαν να εξετάσουν τα ιδρύματα στη βάση της εξωτερικής πληροφόρησης συγκαταλέγονται οι εξής:

- 1) καταγραφή σημαντικών καθυστερήσεων στις πληρωμές προς άλλους πιστωτές στο σχετικό μητρώο πιστώσεων·
- 2) ο τομέας στον οποίο δραστηριοποιείται ο αντισυμβαλλόμενος διέρχεται κρίση και παράλληλα ο αντισυμβαλλόμενος κατέχει αδύναμη θέση εντός του τομέα αυτού·
- 3) η εξαφάνιση μιας ενεργού αγοράς για κάποιο χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού εξαιτίας των οικονομικών δυσχερειών του χρεώστη·
- 4) το ίδρυμα έχει πληροφορίες ότι κάποιο τρίτο μέρος, ειδικότερα κάποιο άλλο ίδρυμα, έχει ζητήσει την κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση ή έχει ζητήσει παρόμοιο καθεστώς προστασίας.

61. Κατά τον προσδιορισμό των κριτηρίων για την πιθανή αδυναμία πληρωμής, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις σχέσεις εντός των ομάδων συνδεδεμένων πελατών όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 39 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ειδικότερα, τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν στις εσωτερικές πολιτικές τους πότε η αθέτηση εκ μέρους ενός οφειλέτη που ανήκει σε μια ομάδα συνδεδεμένων πελατών μεταδίδει το πρόβλημα και σε άλλες οντότητες εντός της ίδιας ομάδας. Αυτές οι διευκρινίσεις θα πρέπει να συνάδουν με τις κατάλληλες πολιτικές για την κατάταξη των ανοιγμάτων κάθε μεμονωμένου πιστούχου σε μια βαθμίδα οφειλέτη και στις ομάδες συνδεδεμένων πελατών σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Όταν για μια μη συνήθη περίπτωση δεν έχουν προσδιοριστεί τέτοια κριτήρια, σε περίπτωση αθέτησης ενός οφειλέτη που ανήκει σε μια ομάδα συνδεδεμένων πελατών, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν το ενδεχόμενο της πιθανής αδυναμίας πληρωμής για όλες τις άλλες οντότητες που εντάσσονται στη συγκεκριμένη ομάδα κατά περίπτωση.

62. Όταν κάποιο χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού έχει αγοραστεί ή μεταβιβαστεί από ένα ίδρυμα με σημαντική έκπτωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν αν η έκπτωση αποτυπώνει την επιδείνωση της πιστωτικής ποιότητας του οφειλέτη και αν υπάρχουν ενδείξεις αθέτησης σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Η αξιολόγηση της πιθανής αδυναμίας πληρωμής θα πρέπει να αφορά το συνολικό ποσό το οποίο οφείλει ο οφειλέτης ανεξαρτήτως της τιμής που κατέβαλε το ίδρυμα για το στοιχείο ενεργητικού. Αυτή η αξιολόγηση μπορεί να βασίζεται στον οικονομικό έλεγχο που διενεργήθηκε πριν από την αγορά του στοιχείου του ενεργητικού ή στην ανάλυση που διενεργήθηκε για λογιστικούς σκοπούς προκειμένου να προσδιοριστεί αν πρόκειται για στοιχείο ενεργητικού απομειωμένης πιστωτικής αξίας.
63. Τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν επαρκείς πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό των περιπτώσεων πιστωτικής απάτης. Συνήθως, όταν εντοπίζεται η πιστωτική απάτη, το άνοιγμα βρίσκεται ήδη σε αθέτηση λόγω των σημαντικών καθυστερήσεων στις πληρωμές. Ωστόσο, εάν η πιστωτική απάτη εντοπιστεί πριν αναγνωριστεί η αθέτηση, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως μια πρόσθετη ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

Διαδικασίες διακυβέρνησης σχετικά με την πιθανή αδυναμία πληρωμής

64. Τα ιδρύματα θα πρέπει να θεσπίσουν πολιτικές σχετικά με τον ορισμό της αθέτησης προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνεπή και αποτελεσματική εφαρμογή του και ειδικότερα θα πρέπει να διαθέτουν σαφείς πολιτικές και διαδικασίες σχετικά με την εφαρμογή των κριτηρίων για την πιθανή αδυναμία πληρωμής όπως προβλέπονται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 καθώς και όλων των άλλων ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως έχουν προσδιοριστεί από το ίδρυμα, και να καλύπτουν όλα τα είδη ανοιγμάτων, όπως ορίζονται στο άρθρο 142 παράγραφος 1 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, για όλους τους επιχειρηματικούς τομείς, τις νομικές οντότητες ή τις γεωγραφικές περιοχές.
65. Όσον αφορά καθεμία από τις ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν επαρκείς μεθόδους εντοπισμού τους, συμπεριλαμβανομένων των πηγών πληροφόρησης και της συχνότητας παρακολούθησης. Οι πηγές πληροφόρησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν τόσο εσωτερικές όσο και εξωτερικές πηγές, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα σχετικών εξωτερικών βάσεων δεδομένων και μητρώων.

6. Εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης στα εξωτερικά δεδομένα

66. Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ και χρησιμοποιούν εξωτερικά δεδομένα για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο

178 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην παρούσα ενότητα.

67. Για τους σκοπούς του άρθρου 178 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

- 1) να επιβεβαιώνουν αν ο ορισμός της αθέτησης που χρησιμοποιείται στα εξωτερικά δεδομένα συνάδει με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- 2) να επιβεβαιώνουν αν ο ορισμός της αθέτησης που χρησιμοποιείται στα εξωτερικά δεδομένα συνάδει με τον ορισμό της αθέτησης όπως τον εφαρμόζει το ίδρυμα για το σχετικό χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων, και ειδικότερα: τη μέτρηση και τον αριθμό των ημερών καθυστέρησης που ενεργοποιούν την αθέτηση, τη δομή και το επίπεδο του ορίου σημαντικότητας των καθυστερημένων πιστωτικών υποχρεώσεων, τον ορισμό της επείγουσας αναδιάρθρωσης που ενεργοποιεί την αθέτηση, το είδος και το επίπεδο των ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου που ενεργοποιούν την αθέτηση και τα κριτήρια για επιστροφή σε καθεστώς μη αθέτησης·
- 3) να τεκμηριώνουν τις πηγές εξωτερικών δεδομένων, τον ορισμό της αθέτησης που χρησιμοποιείται στα εξωτερικά δεδομένα, τη διενεργηθείσα ανάλυση και όλες τις διαφορές που έχουν εντοπιστεί.

68. Για κάθε διαφορά που εντοπίζεται στον ορισμό της αθέτησης ως συνέπεια της αξιολόγησης της παραγράφου 67, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

- 1) να αξιολογούν αν η προσαρμογή στον εσωτερικό ορισμό της αθέτησης θα οδηγούσε σε αυξημένο ή μειωμένο ποσοστό αθέτησης ή αν θα ήταν αδύνατος ο προσδιορισμός του·
- 2) είτε να διενεργούν τις κατάλληλες προσαρμογές στα εξωτερικά δεδομένα είτε να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι η διαφορά είναι αμελητέα όσον αφορά τις επιπτώσεις της σε όλες τις παραμέτρους κινδύνου και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων,

69. Όσον αφορά το σύνολο των διαφορών που εντοπίστηκαν στον ορισμό της αθέτησης ως αποτέλεσμα της αξιολόγησης της παραγράφου 67 και λαμβανομένων υπόψη των προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 68 στοιχείο β), τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν στις αρμόδιες αρχές ότι έχει επιτευχθεί γενική ισοδυναμία με τον εσωτερικό ορισμό αθέτησης, μεταξύ άλλων, όπου είναι εφικτό, μέσω της σύγκρισης του ποσοστού αθέτησης στα εσωτερικά δεδομένα σε συναφές είδος ανοιγμάτων με τα εξωτερικά δεδομένα.

70. Όταν κατά την αξιολόγηση της παραγράφου 67 εντοπίζονται διαφορές στον ορισμό της αθέτησης οι οποίες μέσω της διαδικασίας της παραγράφου 68 αποδεικνύονται αμελητέες αλλά οι οποίες δεν είναι δυνατόν να ξεπεραστούν με προσαρμογές στα εξωτερικά δεδομένα,

τα ιδρύματα πρέπει να υιοθετούν κατάλληλα περιθώρια συντηρητικότητας κατά την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου όπως αναφέρεται στο άρθρο 179 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Σε αυτή την περίπτωση, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το εν λόγω πρόσθετο περιθώριο συντηρητικότητας αποτυπώνει τη σημαντικότητα των εναπομενουσών διαφορών στον ορισμό της αθέτησης και τον πιθανό αντίκτυπό τους σε όλες τις παραμέτρους κινδύνου.

7. Κριτήρια για την επιστροφή σε καθεστώς μη αθέτησης

Ελάχιστες προϋποθέσεις για επαναταξινόμηση σε καθεστώς μη αθέτησης

71. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 178 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 72, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν όλα τα ακόλουθα:

- 1) να θεωρούν ότι δεν εφαρμόζεται πλέον καμία ρήτρα ενεργοποίησης της αθέτησης σε πίστωση που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση, όταν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών από τη στιγμή που έπαψαν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 178 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 178 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- 2) να λαμβάνουν υπόψη τη συμπεριφορά του οφειλέτη κατά τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο στοιχείο α)·
- 3) να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη κατά τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο στοιχείο α)·
- 4) μετά την παρέλευση της περιόδου που αναφέρεται στο στοιχείο α), να διενεργούν αξιολόγηση και, σε περίπτωση που το ίδρυμα εξακολουθεί να θεωρεί ότι είναι πιθανό ο οφειλέτης να μην μπορέσει να αποπληρώσει ολοσχερώς τις υποχρεώσεις του χωρίς να προσφύγει στη ρευστοποίηση εξασφαλίσεων, τα ανοίγματα θα πρέπει να συνεχίσουν να ταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση έως ότου το ίδρυμα πειστεί ότι η βελτίωση της πιστωτικής ποιότητας είναι πραγματική και μόνιμη·
- 5) οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) θα πρέπει επίσης να πληρούνται και όσον αφορά τα νέα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη, ειδικότερα όταν τα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση έχουν πωληθεί ή διαγραφεί.

Τα ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο στοιχείο α) σε όλα τα ανοίγματα ή να εφαρμόζουν διαφορετικές χρονικές περιόδους για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων.

72. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 178 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και όταν η επείγουσα αναδιάρθρωση σύμφωνα με την παράγραφο 49 του παρόντος εγγράφου εφαρμόζεται σε άνοιγμα σε αθέτηση, ανεξαρτήτως εάν η αναδιάρθρωση διεξήχθη πριν ή μετά τον προσδιορισμό της αθέτησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν ότι δεν εφαρμόζεται πλέον καμία ρήτρα ενεργοποίησης της αθέτησης σε πίστωση που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση, όταν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους από το πιο πρόσφατο από τα ακόλουθα γεγονότα:

- 1) τη χρονική στιγμή της παροχής των μέτρων αναδιάρθρωσης·
- 2) τη χρονική στιγμή κατά την οποία το άνοιγμα ταξινομήθηκε ως άνοιγμα σε αθέτηση·
- 3) τη λήξη της περιόδου χάριτος που περιλαμβανόταν στη συμφωνία αναδιάρθρωσης.

73. Τα ιδρύματα θα πρέπει να επαναταξινομούν το άνοιγμα σε καθεστώς μη αθέτησης μετά την παρέλευση της περιόδου του ενός έτους τουλάχιστον που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- 1) κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, ο οφειλέτης έχει πραγματοποιήσει κάποια σημαντική πληρωμή· μπορεί να θεωρηθεί ότι ο χρεώστης έχει προβεί σε σημαντική πληρωμή όταν, μέσω των τακτικών πληρωμών του όπως προβλέπονται στη συμφωνία αναδιάρθρωσης, έχει καταβάλει συνολικό ποσό ίσο με το ποσό το οποίο προηγουμένως βρισκόταν σε καθυστέρηση (εάν υπήρχαν καθυστερημένα ποσά) ή το οποίο διεγράφη (εάν δεν υπήρχαν καθυστερημένα ποσά) δυνάμει των μέτρων αναδιάρθρωσης·
- 2) κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, οι πληρωμές πραγματοποιούνταν τακτικά σύμφωνα με το ισχύον πρόγραμμα μετά τη συμφωνία αναδιάρθρωσης·
- 3) σύμφωνα με το ισχύον πρόγραμμα μετά τη συμφωνία αναδιάρθρωσης, δεν υφίστανται καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις·
- 4) δεν υπάρχουν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ούτε τυχόν πρόσθετες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής τις οποίες έχει προσδιορίσει το ίδρυμα·
- 5) το ίδρυμα δεν θεωρεί για οποιονδήποτε άλλο λόγο ότι είναι απίθανο να αποπληρώσει ο οφειλέτης ολοσχερώς τις πιστωτικές υποχρεώσεις του σύμφωνα με το πρόγραμμα μετά τη συμφωνία αναδιάρθρωσης χωρίς να προσφύγει στη ρευστοποίηση των εξασφαλίσεων. Κατά την αξιολόγηση αυτή, τα ιδρύματα θα πρέπει να εξετάζουν ειδικότερα περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται μια μεγάλη εφάπαξ

πληρωμή ή σημαντικά μεγαλύτερες πληρωμές στη λήξη του προγράμματος αποπληρωμής·

- 6) οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) θα πρέπει επίσης να πληρούνται και όσον αφορά τα νέα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη, ειδικότερα όταν τα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση και είχαν υπαχθεί σε επείγουσα αναδιάρθρωση έχουν πωληθεί ή διαγραφεί.

74. Όταν υπάρχει αλλαγή του οφειλέτη λόγω κάποιου γεγονότος όπως η συγχώνευση ή η εξαγορά του οφειλέτη ή οποιαδήποτε άλλη παρόμοια συναλλαγή, το ίδρυμα δεν θα πρέπει να εφαρμόζει την παράγραφο 73α). Αντιθέτως, σε περίπτωση που αλλάζει η επωνυμία του οφειλέτη, τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν την εν λόγω παράγραφο.

Παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής

75. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 178 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το ίδρυμα θα πρέπει να ορίζει σαφή κριτήρια και πολιτικές σχετικά με το πότε μπορεί ο οφειλέτης να επαναταξινομηθεί σε καθεστώς μη αθέτησης και ειδικότερα, αμφότερα τα ακόλουθα:

- 1) πότε μπορεί να θεωρηθεί ότι η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης ενός οφειλέτη επαρκεί για την ολοσχερή και έγκαιρη αποπληρωμή της πιστωτικής υποχρέωσης·
- 2) πότε είναι πράγματι πιθανό να πραγματοποιηθεί η αποπληρωμή, ακόμη και όταν υπάρχει βελτίωση στην οικονομική κατάσταση του οφειλέτη σύμφωνα με το στοιχείο α).

76. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση την αποτελεσματικότητα των πολιτικών τους που αναφέρονται στην παράγραφο 75, και ειδικότερα να παρακολουθούν και να αναλύουν:

- 1) τις μεταβολές στο καθεστώς των οφειλετών ή των διευκολύνσεων·
- 2) τον αντίκτυπο των εφαρμοζόμενων πολιτικών στο ποσοστό των ανοιγμάτων που βρίσκονταν προηγουμένως σε αθέτηση τα οποία επιστρέφουν σε καθεστώς μη αθέτησης·
- 3) τον αντίκτυπο των εφαρμοζόμενων πολιτικών στις πολλαπλές αθετήσεις ².

77. Αναμένεται ότι περιορισμένος αριθμός οφειλετών του ιδρύματος θα επανέρχεται σε καθεστώς αθέτησης σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την επιστροφή του σε καθεστώς μη αθέτησης. Σε περίπτωση εκτεταμένου αριθμού πολλαπλών αθετήσεων, το ίδρυμα θα πρέπει να αναθεωρήσει τις πολιτικές του όσον αφορά την επαναταξινόμηση των ανοιγμάτων.

78. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των χρονικών περιόδων που αναφέρονται στις παραγράφους 71 και 72, θα πρέπει ειδικότερα να λαμβάνεται υπόψη η ανάλυση των

μεταβολών στο καθεστώς των οφειλετών ή των διευκολύνσεων. Τα ιδρύματα μπορούν να προσδιορίζουν μεγαλύτερες χρονικές περιόδους για τα ανοίγματα τα οποία έχουν ταξινομηθεί ως ανοίγματα σε αθέτηση κατά τους προηγούμενους 24 μήνες.

8. Συνέπεια στην εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης

Επισκόπηση

79. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υιοθετούν επαρκείς μηχανισμούς και διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίζουν ότι ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται και χρησιμοποιείται με ορθό τρόπο, και ειδικότερα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι:

- 1) η αθέτηση ενός μεμονωμένου οφειλέτη προσδιορίζεται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα όσον αφορά όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα, καθώς και σε όλες τις νομικές οντότητες του ομίλου και σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές σύμφωνα με τις παραγράφους 80 έως 82 ή, για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, σύμφωνα με τις παραγράφους 92 έως 94·
- 2) ισχύει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - i. ο ίδιος ορισμός της αθέτησης χρησιμοποιείται με συνέπεια από το ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του και σε όλα τα είδη ανοιγμάτων·
 - ii. σε περίπτωση που εφαρμόζονται διαφορετικοί ορισμοί της αθέτησης είτε εντός του ομίλου είτε μεταξύ των διαφόρων ειδών ανοιγμάτων, το πεδίο εφαρμογής καθενός από τους ορισμούς της αθέτησης προσδιορίζεται με σαφήνεια, σύμφωνα με τις παραγράφους 83 έως 85·

Συνεπής προσδιορισμός της αθέτησης ενός μεμονωμένου οφειλέτη

80. Για τους σκοπούς της παραγράφου 79 στοιχείο α), τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν επαρκείς διαδικασίες και μηχανισμούς για να διασφαλίζουν ότι η αθέτηση ενός μεμονωμένου οφειλέτη προσδιορίζεται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα όσον αφορά όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα, καθώς και σε όλες τις νομικές οντότητες εντός του ομίλου και σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές όπου δραστηριοποιείται με άλλους τρόπους πέραν της παρουσίας μέσω νομικής οντότητας.

81. Εάν η ανταλλαγή δεδομένων των πελατών μεταξύ των διαφόρων νομικών οντοτήτων εντός ενός ιδρύματος, της μητρικής επιχείρησης ή οποιασδήποτε από τις θυγατρικές του, απαγορεύεται από τη νομοθεσία περί προστασίας των καταναλωτών και περί τραπεζικού απορρήτου ή άλλη νομοθεσία με αποτέλεσμα να εμφανίζονται ασυνέπειες στον προσδιορισμό της αθέτησης ενός οφειλέτη, τα ιδρύματα θα πρέπει να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές σχετικά με αυτά τα νομικά κωλύματα και, εάν χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, θα πρέπει επίσης να εκτιμούν τη σημαντικότητα των ασυνεπειών κατά τον προσδιορισμό της αθέτησης ενός οφειλέτη και τον πιθανό αντίκτυπό τους στις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου.
82. Επιπλέον, όταν ο προσδιορισμός της αθέτησης ενός οφειλέτη με απόλυτα συνεπή τρόπο σε ολόκληρο το ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του, είναι ιδιαίτερα επαχθής και απαιτεί την ανάπτυξη κεντρικής βάσης δεδομένων για όλους τους πελάτες ή την εφαρμογή άλλων μηχανισμών ή διαδικασιών που θα επιβεβαιώνουν το καθεστώς κάθε πελάτη σε όλες τις οντότητες του ομίλου, τα ιδρύματα δεν χρειάζεται να εφαρμόζουν τέτοιους μηχανισμούς ή διαδικασίες εάν μπορούν να αποδείξουν ότι η επίπτωση της μη συμμόρφωσης είναι επουσιώδης επειδή είναι μηδενικός ή πολύ περιορισμένος ο αριθμός των κοινών πελατών μεταξύ των σχετικών οντοτήτων ενός ομίλου και το άνοιγμα έναντι αυτών των πελατών είναι επουσιώδες.

Συνεπής χρήση του ορισμού της αθέτησης σε όλα τα είδη ανοιγμάτων

83. Για τους σκοπούς της παραγράφου 79 στοιχείο β), το ίδρυμα, η μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του θα πρέπει να χρησιμοποιούν τον ίδιο ορισμό της αθέτησης για κάθε επιμέρους είδος ανοίγματος όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 142 παράγραφος 1 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων, μεταξύ άλλων και για συγκεκριμένες νομικές οντότητες ή για παρουσία σε γεωγραφικές περιοχές με άλλους τρόπους εκτός της παρουσίας μέσω νομικής οντότητας, εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται από την εφαρμογή σημαντικά διαφορετικών πρακτικών διαχείρισης εσωτερικού κινδύνου ή από τις διαφορετικές νομικές απαιτήσεις που ισχύουν στις διαφορετικές δικαιοδοσίες, και ειδικότερα για λόγους όπως οι εξής:
- 1) οι αρμόδιες αρχές έχουν καθορίσει διαφορετικά όρια σημαντικότητας στις δικαιοδοσίες τους σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - 2) σε ορισμένες δικαιοδοσίες χρησιμοποιούνται οι 180 ημέρες καθυστέρησης αντί των 90 ημερών καθυστέρησης για συγκεκριμένα είδη ανοιγμάτων στα οποία εφαρμόζεται η προσέγγιση ΠΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

- 3) έχουν προσδιοριστεί πρόσθετες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής για συγκεκριμένες νομικές οντότητες, γεωγραφικές περιοχές ή είδη ανοιγμάτων.
84. Για τους σκοπούς της παραγράφου 79 στοιχείο β) σημείο ii), και όταν εφαρμόζονται διαφορετικοί ορισμοί της αθέτησης ανά είδος ανοίγματος σύμφωνα με την παράγραφο 83, οι εσωτερικές διαδικασίες του ιδρύματος που σχετίζονται με τον ορισμό της αθέτησης θα πρέπει να διασφαλίζουν αμφότερα τα ακόλουθα:
- 1) ότι το πεδίο εφαρμογής κάθε ορισμού προσδιορίζεται με σαφήνεια·
 - 2) ότι ο ορισμός της αθέτησης που προσδιορίζεται για ένα συγκριμένο είδος ανοίγματος, νομική οντότητα ή γεωγραφική περιοχή εφαρμόζεται με συνέπεια σε όλα τα ανοίγματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής κάθε σχετικού ορισμού της αθέτησης.
85. Επιπλέον, για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, η χρήση διαφορετικών ορισμών της αθέτησης πρέπει να αποτυπώνεται επαρκώς στην εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου στην περίπτωση συστημάτων διαβάθμισης των οποίων το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης.

9. Εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης στα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής

Επίπεδο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής

86. Σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης και όχι σε ό,τι αφορά τις συνολικές υποχρεώσεις του δανειολήπτη. Επομένως, τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, ειδικότερα, μπορούν να χρησιμοποιούν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο της μεμονωμένης διευκόλυνσης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής όπως ορίζεται στο άρθρο 147 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την τυποποιημένη προσέγγιση μπορούν, αντιθέτως, να χρησιμοποιούν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης για όλα τα ανοίγματα που πληρούν τα κριτήρια τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 123 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ακόμη και όταν κάποια από τα εν λόγω ανοίγματα έχουν ταξινομηθεί σε διαφορετική κατηγορία ανοίγματος για

τους σκοπούς της απόδοσης συντελεστή στάθμισης κινδύνου, όπως τα ανοίγματα που εξασφαλίζονται από υποθήκες επί ακίνητης περιουσίας.

87. Τα ιδρύματα θα πρέπει να επιλέγουν το επίπεδο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης ανάμεσα στον οφειλέτη και στη διευκόλυνση για όλα τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής κατά τρόπο που να αποτυπώνει τις εσωτερικές τους πρακτικές διαχείρισης κινδύνου.
88. Τα ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο του οφειλέτη για ορισμένα είδη ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής και στο επίπεδο της πιστωτικής διευκόλυνσης για άλλα, εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται πλήρως από τις εσωτερικές πρακτικές διαχείρισης κινδύνου, για παράδειγμα λόγω της εφαρμογής διαφορετικού επιχειρηματικού μοντέλου από μια θυγατρική, και εφόσον υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αριθμός των περιπτώσεων στις οποίες οι ίδιοι οφειλέτες υπόκεινται σε διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης στα διαφορετικά επίπεδα εφαρμογής περιορίζεται αυστηρά στον ελάχιστο αναγκαίο.
89. Όταν τα ιδρύματα αποφασίζουν να χρησιμοποιούν διαφορετικά επίπεδα εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, σύμφωνα με την παράγραφο 88, θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το πεδίο εφαρμογής κάθε ορισμού της αθέτησης προσδιορίζεται με σαφήνεια και χρησιμοποιείται με συνέπεια διαχρονικά για τα διαφορετικά είδη ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής. Στην περίπτωση των ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, οι εκτιμήσεις κινδύνου θα πρέπει να αποτυπώνουν ορθά τον ορισμό της αθέτησης που εφαρμόζεται σε κάθε είδος ανοίγματος.
90. Όταν τα ιδρύματα χρησιμοποιούν διαφορετικά επίπεδα εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης όσον αφορά συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια λιανικής τραπεζικής, η αντιμετώπιση των κοινών πελατών αυτών των χαρτοφυλακίων θα πρέπει να προσδιορίζεται στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες. Ειδικότερα, όταν το άνοιγμα στο οποίο εφαρμόζεται ο ορισμός της αθέτησης στο επίπεδο του οφειλέτη πληροί οποιαδήποτε ή αμφότερες τις προϋποθέσεις του άρθρου 178 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τότε όλα τα ανοίγματα έναντι του εν λόγω οφειλέτη θα πρέπει να θεωρούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που υπάγονται στην εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης. Όταν το άνοιγμα που υπόκειται στην εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης πληροί τις εν λόγω προϋποθέσεις, τα άλλα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη δεν θα πρέπει να επαναταξινομούνται αυτόματα σε καθεστώς αθέτησης. Ωστόσο, τα ιδρύματα μπορούν να επαναταξινομήσουν τα εν λόγω άλλα ανοίγματα ως ανοίγματα σε αθέτηση με βάση άλλες παραμέτρους σχετικά με την πιθανή αδυναμία πληρωμής, όπως προβλέπονται περαιτέρω στις παραγράφους 92 έως 94.
91. Ο ίδιος κανόνας θα πρέπει να εφαρμόζεται και στους οφειλέτες που αντιμετωπίζονται σύμφωνα με την τυποποιημένη προσέγγιση, στην περίπτωση που κάποια ανοίγματα έναντι του οφειλέτη πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 123 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ενώ άλλα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη έχουν τη μορφή εξασφαλίσεων και,

επομένως, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ανοίγματα λιανικής τραπεζικής. Όταν ένα άνοιγμα με τη μορφή εξασφάλισης πληροί οποιαδήποτε ή αμφότερες τις προϋποθέσεις του άρθρου 178 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη θα πρέπει να θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση. Όταν το άνοιγμα που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 123 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ικανοποιεί τις εν λόγω προϋποθέσεις και το ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης, τα άλλα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη δεν θα πρέπει να επαναταξινομούνται αυτόματα σε καθεστώς αθέτησης. Ωστόσο, τα ιδρύματα μπορούν να επαναταξινομήσουν τα εν λόγω άλλα ανοίγματα ως ανοίγματα σε αθέτηση με βάση άλλες παραμέτρους σχετικά με την πιθανή αδυναμία πληρωμής, όπως προβλέπονται περαιτέρω στις παραγράφους 92 έως 94.

Εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης στα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σε επίπεδο διευκόλυνσης

92. Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης όσον αφορά τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να θεωρούν αυτόματα ότι τα διάφορα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη βρέθηκαν σε αθέτηση την ίδια χρονική στιγμή. Ωστόσο, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι ορισμένες ενδείξεις αθέτησης σχετίζονται με την κατάσταση του οφειλέτη και όχι με το καθεστώς κάποιου συγκεκριμένου ανοίγματος. Αυτό αφορά ειδικότερα τις ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής που συνδέονται με την πτώχευση του οφειλέτη όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχεία ε) και στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Όταν επέρχεται τέτοια ένδειξη αθέτησης, τα ιδρύματα θα πρέπει να αντιμετωπίζουν όλα τα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη ως ανοίγματα σε αθέτηση ανεξαρτήτως του επιπέδου εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης.
93. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να εξετάζουν και άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής και να προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες, ποιες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής αποτυπώνουν τη συνολική κατάσταση ενός οφειλέτη και όχι την κατάσταση του ανοίγματος. Όταν επέρχονται οι εν λόγω άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, όλα τα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη θα πρέπει να θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση ανεξαρτήτως του επιπέδου εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης.
94. Επιπροσθέτως, όταν σημαντικό μέρος των ανοιγμάτων έναντι του οφειλέτη βρίσκεται σε αθέτηση, τα ιδρύματα μπορούν να θεωρούν απίθανη την ολοσχερή εξόφληση των άλλων υποχρεώσεων του συγκεκριμένου οφειλέτη χωρίς την προσφυγή σε μέτρα όπως η ρευστοποίηση των εξασφαλίσεων, και να τα αντιμετωπίζουν επίσης ως ανοίγματα σε αθέτηση.

Εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης στα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σε επίπεδο οφειλέτη

95. Η εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σε επίπεδο οφειλέτη συνεπάγεται ότι όταν κάποια πιστωτική υποχρέωση του οφειλέτη πληροί οποιαδήποτε ή αμφότερες τις προϋποθέσεις του άρθρου 178 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τότε όλα τα ανοίγματα έναντι του εν λόγω οφειλέτη θα πρέπει να θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση. Τα ιδρύματα που αποφασίζουν να εφαρμόσουν τον ορισμό της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής στο επίπεδο του οφειλέτη θα πρέπει να προσδιορίζουν λεπτομερείς κανόνες για την αντιμετώπιση των κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων και της μετάδοσης της αθέτησης μεταξύ των ανοιγμάτων στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες.
96. Τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν ότι η κοινή πιστωτική υποχρέωση είναι ένα άνοιγμα έναντι δύο ή περισσότερων οφειλετών οι οποίοι ευθύνονται εξίσου για την αποπληρωμή της πιστωτικής υποχρέωσης. Αυτή η έννοια δεν επεκτείνεται στην πιστωτική υποχρέωση ενός μεμονωμένου οφειλέτη η οποία εξασφαλίζεται από ένα άλλο φυσικό πρόσωπο ή οντότητα με τη μορφή παροχής εγγύησης ή άλλης πιστωτικής προστασίας.
97. Όταν πληρούνται οποιαδήποτε ή αμφότερες οι προϋποθέσεις του άρθρου 178 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την κοινή πιστωτική υποχρέωση δύο ή περισσότερων οφειλετών, τα ιδρύματα θα πρέπει να θεωρούν ότι βρίσκονται σε αθέτηση όλες οι άλλες κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις της ίδιας ομάδας οφειλετών και όλα τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι των εν λόγω οφειλετών, εκτός εάν μπορούν να δικαιολογήσουν ότι η αναγνώριση της αθέτησης στα μεμονωμένα ανοίγματα δεν ενδείκνυται επειδή ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- 1) η καθυστέρηση στην πληρωμή της κοινής πιστωτικής υποχρέωσης οφείλεται σε διαφορά μεταξύ των επιμέρους οφειλετών που συμμετέχουν στην κοινή πιστωτική υποχρέωση η οποία έχει παραπεμφθεί σε δικαστήριο ή σε άλλη επίσημη διαδικασία που διεξάγεται από ειδικό εξωτερικό φορέα και θα καταλήξει σε δεσμευτική απόφαση σύμφωνα με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο της οικείας δικαιοδοσίας, και δεν υφίσταται καμία ανησυχία σχετικά με την οικονομική κατάσταση των επιμέρους οφειλετών·
 - 2) η κοινή πιστωτική υποχρέωση αποτελεί επουσιώδες ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων ενός μεμονωμένου οφειλέτη.
98. Η αθέτηση μιας κοινής πιστωτικής υποχρέωσης δεν θα πρέπει να προκαλεί την αθέτηση άλλων κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων των επιμέρους οφειλετών με άλλα φυσικά πρόσωπα ή οντότητες, που δεν εμπλέκονται στην πιστωτική υποχρέωση η οποία βρέθηκε αρχικά σε αθέτηση· ωστόσο, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν αν η αθέτηση της κοινής πιστωτικής υποχρέωσης που επήλθε συνιστά ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής όσον αφορά τις άλλες κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις.

99. Όταν πληρούται οποιαδήποτε ή αμφότερες οι προϋποθέσεις του άρθρου 178 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την πιστωτική υποχρέωση ενός μεμονωμένου οφειλέτη, το φαινόμενο της μετάδοσης του προβλήματος της αθέτησης δεν θα πρέπει να εξαπλώνεται αυτόματα σε τυχόν κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις του εν λόγω οφειλέτη· ωστόσο, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν αν για αυτές τις κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις υφίστανται ενδεχόμενες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής οι οποίες συνδέονται με την αθέτηση ενός εκ των οφειλετών. Σε κάθε περίπτωση, όταν όλοι οι επιμέρους οφειλέτες βρίσκονται σε καθεστώς αθέτησης, οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις τους θα πρέπει επίσης να θεωρούνται αυτόματα υποχρεώσεις σε αθέτηση.
100. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν, με βάση την ανάλυση των σχετικών νομικών διατάξεων μιας δικαιοδοσίας, και να προβλέπουν στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες τον εντοπισμό των οφειλετών οι οποίοι νομικά ευθύνονται πλήρως για συγκεκριμένες υποχρεώσεις αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με άλλους οφειλέτες, και επομένως ευθύνονται πλήρως για το συνολικό ποσό των εν λόγω υποχρεώσεων, αλλά να εξαίρουν τις πιστωτικές υποχρεώσεις ενός μεμονωμένου οφειλέτη που εξασφαλίζεται από άλλο φυσικό πρόσωπο ή οντότητα με τη μορφή παροχής εγγύησης ή άλλης πιστωτικής προστασίας. Ένα σύνηθες παράδειγμα θα ήταν ένα έγγαμο ζευγάρι όταν, με βάση συγκεκριμένες νομικές διατάξεις που ισχύουν στην οικεία δικαιοδοσία, δεν ισχύει η διαίρεση της συζυγικής περιουσίας (σύστημα χωριστής περιουσίας). Στην περίπτωση της πλήρους αμοιβαίας ευθύνης για όλες τις υποχρεώσεις, η αθέτηση του ενός από τους εν λόγω οφειλέτες θα πρέπει να θεωρείται ένδειξη για πιθανή αδυναμία πληρωμής του άλλου οφειλέτη και, επομένως, τα ιδρύματα θα πρέπει να αξιολογούν αν οι μεμονωμένες και οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις των εν λόγω οφειλετών θα πρέπει να θεωρούνται υποχρεώσεις σε αθέτηση. Όταν ένας από τους οφειλέτες που ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον και νομικά ευθύνονται πλήρως για όλες τις υποχρεώσεις έχει κοινή πιστωτική υποχρέωση με άλλον πελάτη, το ίδρυμα θα πρέπει να αξιολογεί αν οι ενδείξεις της πιθανής αδυναμίας πληρωμής ισχύουν επίσης και στις άλλες κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις με τρίτους.
101. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να αναλύουν τις μορφές των νομικών οντοτήτων στις οικείες δικαιοδοσίες και τον βαθμό ευθύνης των ιδιοκτητών, των εταίρων, των μετόχων ή των διαχειριστών για τις υποχρεώσεις της εταιρείας ανάλογα με τη νομική μορφή της οντότητας. Όταν ένα φυσικό πρόσωπο ευθύνεται πλήρως για τις υποχρεώσεις μια εταιρείας, η αθέτηση της εταιρείας θα πρέπει να έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί ότι και το φυσικό πρόσωπο βρίσκεται σε καθεστώς αθέτησης. Όταν δεν υφίσταται τέτοια πλήρης ευθύνη για τις υποχρεώσεις της εταιρείας, οι ιδιοκτήτες, οι εταίροι ή οι σημαντικοί μέτοχοι μιας εταιρείας σε αθέτηση θα πρέπει να αξιολογούνται από το ίδρυμα για ενδεχόμενες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όσον αφορά τις μεμονωμένες υποχρεώσεις τους.
102. Επιπροσθέτως, στην ειδική περίπτωση ενός μεμονωμένου επιχειρηματία όπου το φυσικό πρόσωπο ευθύνεται πλήρως για αμφότερες τις ατομικές και εμπορικές υποχρεώσεις και με την ατομική και με την εμπορική περιουσία του, η αθέτηση οποιασδήποτε εκ των ατομικών ή

εμπορικών υποχρεώσεων θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται ότι βρίσκονται σε καθεστώς αθέτησης όλες οι ατομικές και εμπορικές υποχρεώσεις του προσώπου αυτού.

103. Όταν ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται σε επίπεδο οφειλέτη για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, το όριο σημαντικότητας θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στο επίπεδο του οφειλέτη. Τα ιδρύματα θα πρέπει να προσδιορίζουν με σαφήνεια στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες την αντιμετώπιση των κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων κατά την εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας.
104. Ο κοινός οφειλέτης, δηλαδή η συγκεκριμένη ομάδα των επιμέρους οφειλετών που έχουν μια κοινή υποχρέωση έναντι του ιδρύματος, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως διαφορετικός οφειλέτης από καθέναν από τους επιμέρους οφειλέτες. Σε περίπτωση καθυστέρησης στην πληρωμή μιας κοινής πιστωτικής υποχρέωσης, η σημαντικότητα της εν λόγω καθυστέρησης θα πρέπει να αξιολογείται με εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σε όλες τις κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις που έχουν χορηγηθεί στη συγκεκριμένη ομάδα οφειλετών. Για τον σκοπό αυτό, τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι των οφειλετών που συμμετέχουν σε μια κοινή πιστωτική υποχρέωση ή σε οποιαδήποτε άλλη υποομάδα τέτοιων οφειλετών δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Ωστόσο, όταν παραβιάζεται το όριο σημαντικότητας που έχει υπολογιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο για έναν κοινό οφειλέτη, όλες οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις αυτής της ομάδας οφειλετών και όλα τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι των οφειλετών που συμμετέχουν στην κοινή πιστωτική υποχρέωση θα πρέπει να θεωρούνται σε καθεστώς αθέτησης εκτός εάν πληρούται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 97.
105. Όταν καθυστερεί η πληρωμή σε μια μεμονωμένη πιστωτική υποχρέωση, η σημαντικότητα της καθυστέρησης θα πρέπει να αξιολογείται με εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 178 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σε όλες τις μεμονωμένες πιστωτικές υποχρεώσεις του συγκεκριμένου οφειλέτη, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις του εν λόγω οφειλέτη με άλλα φυσικά πρόσωπα ή οντότητες. Όταν παραβιάζεται το όριο σημαντικότητας που έχει υπολογιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, όλα τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι του συγκεκριμένου οφειλέτη θα πρέπει να θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση.

10. Τεκμηρίωση, εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου

Έγκαιρος προσδιορισμός της αθέτησης

106. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικές διαδικασίες οι οποίες να τους επιτρέπουν να αποκτούν τη σχετική πληροφόρηση προκειμένου να προσδιορίζουν τις

αθετήσεις εγκαίρως, και να κατευθύνουν τις σχετικές πληροφορίες στον συντομότερο δυνατό χρόνο και, όπου είναι εφικτό, με αυτοματοποιημένο τρόπο στα μέλη του προσωπικού που είναι υπεύθυνα για τη λήψη πιστωτικών αποφάσεων, και ειδικότερα:

- 1) όταν εφαρμόζουν αυτόματες διαδικασίες, όπως η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης, ο προσδιορισμός των ενδείξεων αθέτησης θα πρέπει να διενεργείται σε καθημερινή βάση·
- 2) όταν εφαρμόζουν μη αυτόματες διαδικασίες, όπως ο έλεγχος εξωτερικών πηγών και βάσεων δεδομένων, η ανάλυση καταλόγων επιτήρησης, η ανάλυση των καταλόγων ανοιγμάτων με ανοχή και ο προσδιορισμός των ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, οι πληροφορίες θα πρέπει να επικαιροποιούνται με τέτοια συχνότητα ώστε να διασφαλίζεται ο έγκαιρος προσδιορισμός της αθέτησης.

107. Τα ιδρύματα θα πρέπει να επιβεβαιώνουν σε τακτική βάση ότι όλα τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα με ανοχή ταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση και υπόκεινται σε επείγουσα αναδιάρθρωση. Τα ιδρύματα θα πρέπει επίσης να αναλύουν σε τακτική βάση τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα με ανοχή προκειμένου να προσδιορίζουν αν κάποιο εξ αυτών πληροί τις ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 178 παράγραφος 3 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στις παραγράφους 49 έως 55.

108. Οι μηχανισμοί ελέγχου θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι σχετικές πληροφορίες χρησιμοποιούνται στη διαδικασία προσδιορισμού της αθέτησης αμέσως μετά την απόκτησή τους. Όλα τα ανοίγματα έναντι ενός οφειλέτη σε αθέτηση ή όλα τα σχετικά ανοίγματα σε περίπτωση εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης σε επίπεδο διευκόλυνσης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ανοίγματα σε αθέτηση σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Εάν εμφανίζονται καθυστερήσεις κατά την καταγραφή της αθέτησης, οι καθυστερήσεις αυτές δεν θα πρέπει να οδηγούν σε σφάλματα ή ασυνέπειες στη διαχείριση κινδύνου, στην υποβολή αναφορών κινδύνου, στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ή στη χρήση δεδομένων στην ποσοτικοποίηση του κινδύνου. Ειδικότερα, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι τα στοιχεία στις εσωτερικές και εξωτερικές αναφορές αποτυπώνουν μια κατάσταση στην οποία όλα τα ανοίγματα είναι ταξινομημένα με ορθό τρόπο.

Τεκμηρίωση

109. Τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν τις πολιτικές τους όσον αφορά τον ορισμό της αθέτησης, περιλαμβανομένων όλων των ρητρών ενεργοποίησης για τον προσδιορισμό της αθέτησης και τα κριτήρια εξόδου, καθώς και τον σαφή προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης, και ειδικότερα θα πρέπει:

- 1) να τεκμηριώνουν τη θέση σε λειτουργία όλων των ενδείξεων αθέτησης·

- 2) να τεκμηριώνουν τη θέση σε λειτουργία των κριτηρίων με βάση τα οποία ένας οφειλέτης σε αθέτηση επαναταξινομείται σε καθεστώς μη αθέτησης·
 - 3) να τηρούν επικαιροποιημένο μητρώο όλων των ορισμών της αθέτησης.
110. Για τους σκοπούς της παραγράφου 109 στοιχείο α), τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν λεπτομερώς την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης καθώς και να περιλαμβάνουν τη θέση σε λειτουργία όλων των ενδείξεων αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων της διαδικασίας, των πηγών πληροφόρησης και των αρμοδιοτήτων για τον εντοπισμό συγκεκριμένων ενδείξεων αθέτησης.
111. Για τους σκοπούς της παραγράφου 109 στοιχείο β), τα ιδρύματα θα πρέπει να τεκμηριώνουν τη θέση σε λειτουργία των κριτηρίων με βάση τα οποία ένας οφειλέτης σε αθέτηση επαναταξινομείται σε καθεστώς μη αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών, των πηγών πληροφόρησης και των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στο σχετικό προσωπικό.
112. Για τους σκοπούς των παραγράφων 110 και 111, η τεκμηρίωση θα πρέπει να περιλαμβάνει την περιγραφή όλων των αυτόματων μηχανισμών και των μη αυτόματων διαδικασιών, και σε περιπτώσεις που εφαρμόζονται με μη αυτόματο τρόπο ποιοτικές ενδείξεις αθέτησης ή κριτήρια για την επιστροφή σε καθεστώς μη αθέτησης, η περιγραφή θα πρέπει να είναι επαρκώς λεπτομερής ώστε να διευκολύνεται η κοινή αντίληψη και η συνεπής εφαρμογή από όλο το υπεύθυνο προσωπικό.
113. Για τους σκοπούς της παραγράφου 109 στοιχείο γ), τα ιδρύματα θα πρέπει να τηρούν επικαιροποιημένο μητρώο με όλες τις τρέχουσες και παρελθούσες εκδοχές του ορισμού της αθέτησης, αρχής γενομένης τουλάχιστον από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος εγγράφου. Το εν λόγω μητρώο θα πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:
- 1) το πεδίο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης, σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται περισσότεροι του ενός ορισμοί της αθέτησης εντός του ιδρύματος, της μητρικής επιχείρησης ή οποιασδήποτε από τις θυγατρικές του·
 - 2) τον φορέα που εγκρίνει τον ορισμό ή τους ορισμούς της αθέτησης και την ημερομηνία έγκρισης για καθέναν από τους εν λόγω ορισμούς της αθέτησης·
 - 3) την ημερομηνία εφαρμογής κάθε ορισμού της αθέτησης·
 - 4) σύντομη περιγραφή όλων των μεταβολών που έχουν επέλθει σε σχέση με την τελευταία εκδοχή·
 - 5) στην περίπτωση των ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια να χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ, την κατηγορία μεταβολής, την ημερομηνία υποβολής στις αρμόδιες αρχές και, κατά περίπτωση, την ημερομηνία έγκρισης από τις αρμόδιες αρχές.

Απαιτήσεις εσωτερικής διακυβέρνησης για τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση ΠΕΔ

114. Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση ΠΕΔ θα πρέπει να υιοθετούν επαρκείς μηχανισμούς και διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίζουν ότι ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται και χρησιμοποιείται με ορθό τρόπο, και ειδικότερα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι:

- 1) απαιτείται η έγκριση του ορισμού της αθέτησης και του πεδίου εφαρμογής του από το διοικητικό όργανο ή από ειδική επιτροπή που διορίζεται από αυτό καθώς και από τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη σύμφωνα με το άρθρο 189 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- 2) ο ορισμός της αθέτησης χρησιμοποιείται με συνέπεια για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στις εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου μέσω της χρήσης του τουλάχιστον στον τομέα της παρακολούθησης των ανοιγμάτων και στην εσωτερική υποβολή αναφορών προς τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και το διοικητικό όργανο·
- 3) η μονάδα εσωτερικού ελέγχου ή άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη μονάδα ελέγχου επανεξετάζει τακτικά την ευρωστία και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τον προσδιορισμό της αθέτησης, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τον έγκαιρο προσδιορισμό της αθέτησης που αναφέρεται στις παραγράφους 106 έως 108· και διασφαλίζεται ότι τα συμπεράσματα της επανεξέτασης του εσωτερικού ελέγχου και οι αντίστοιχες συστάσεις, καθώς και τυχόν μέτρα που λαμβάνονται για τη διόρθωση των αδυναμιών που εντοπίστηκαν, κοινοποιούνται απευθείας στο διοικητικό όργανο ή στην επιτροπή που διορίζεται από αυτό.